

Odgovor:

Ako komu darujete več vina (nad 5 litrov) naenkrat, gotovo. Ako pa povabite svoje prijatelje na kupico vina doma ali v kako drugo sobo ali na polje, pa ste seveda trošarine prosti. — Glede Prosvetnega društva pa se obrnite na Prosvetno zvezo, pa bolj določeno vprašajte.

I. S. v Sv. J.

Ali je res, da bo denar zopet »falil« in to s 1. aprilom? In bodo oni izgubili, ki ga imajo v posojilnicah?

Odgovor:

Smo nalašč počakali na 1. april, da sami vidite, kako prazne so take govorice. Denar ne bo »falil«, pripravlja se samo, da bo naš denar še večje in stalno veljavo imel v primeri z drugim denarjem, doma pa ostane vse kakor je. Tisti, ki imajo denar v hranilnicah, so najbolj pametni. Spomnite se na 20% bonus! Kdo jih je imel? Samo tisti, ki je imel denar doma! Vsi, ki so ga naložili, so bili prosti in neškodovani ter jim ni bilo treba toliko let čakati na izplačilo bonov. Prav pa je, da naložite denar v močnih in solidnih denarnih zavodih, saj vam jih »Slov. Gospodar« priporoča.

L. P. v Sv. T.

Kje se dobijo dobri domači zajci?

Odgovor:

Vidite, takih le stvari pa mi ne vemo!

J. K. v G.

Moji predniki nad 50 let in jaz sam nad 16 let že imam korist od gozda ob meji mojega sosedu. Sedaj pa sosed trdi, da je njegov. Kaj naj storim?

Odgovor:

Uživajte mirno dalje korist gozda, ker je že nad 30 let vaš. — Glede oprostitve učenke napravite pismeno vlogo na šolsko upravo, kolek 5 Din, zoper nepovoljno rešitev pa se pritožite na srezkega šolskega nadzornika, zopet kolek 5 Din.

J. F. v St. J.

Ali moram res plačati neki banovinski davek, ko sem les prodal?

Odgovor:

Res. Na občini naj vam pokažejo banovinski proračun, pa boste videli, koliko ste dolžni plačati. — Glede otroka pojdite na sodnijo, ki je varuhinja otroka, tam se bosta z varst-

venim sodnikom vse domenila, da bo za oba prav!

F. H. v K.

Posestvo bi rad kupil, pa nimam denarja. Kje bi ga dobil? In Nj. Vel. kralja bi rad zaprosil za botra, kako bi to naredil?

Odgovor:

Marsikdo bi rad posestvo kupil, pa — nima denarja! Ako svojega nič nimate, ne bo nič! Polovico kupnine morate sami imeti. Za drugo polovico pa prosite kako domačo posojilnico, imate najbolj nizke obresti. — Kar se pa botra tiče, pa nam ni znano, zglašite se enkrat na srezkem načelstvu.

Pojasnila o Nitrofoskolu.

Od naših čitalcev smo dobili vprašanja glede Nitrofoskala-Ruše s prošnjo za pojasnila, kako se ima uporabljati.

Zanimanje je zelo veliko, posebno v krajih, kjer so že v teku zadnjih let uporabljali naši kmetje Nitrofoskal z zelo dobrim uspehom. V onih krajih pa, kjer se umetni gnoj še ni uporabljal, oziroma uporabljali samo enovrstni umetni gnoj, se kmetovalci vprašujejo: Kaj je Nitrofoskal? Hočemo na kratko odgovoriti na to vprašanje.

Odgovor:

Rastlina rabi za svoje življenje in za dober pridelek v glavnem štiri hranilne snovi in sicer: dušik, fosforno kislino, kalij in apno. — Hlevski gnoj je vsled tega tako dober, ker v malem vsebuje vse te snovi. V naprednih državah so vsled tega začeli kmetovalci zahtevati, naj se tudi umetni gnoj izdeluje tako, da bo vseboval vso rastlinsko hrano. Kajti z vsakoletno žetvijo se zemlja izčrpa na vseh štirih snoveh. Največji del kmetovalcev pa le prepogostokrat pade v pogoško, da kupi »umetni gnoj« brez ozira, kakšne hranljive snovi vsebuje. Nitrofoskal-Ruše vsebuje vso rastlinsko hrano in se lahko uporabi za vse poseve in vse zemlje. V 100 kg Nitrofoskala se nahaja 4 kg čistega dušika, 8% fosforne kisline, 8 kg kalija in 33 kg apna. Torej z uporabo Nitrofoskala se zemlji doda v odgovarjajočem razmerju vsa potrebna hrana. Uspeh gnojenja z uporabo Nitrofoskala-Ruše je mnogo sigurnejši. Ako se stalno uporablja mešano gnojilo, potem se ne more zgoditi to, kar se je dogodilo premnogokrat z uporabo samo enovrstnih gnojil. — Nitrofoskal je rav-

no vsled svoje vsestranske vsebine na rastlinski hrani zelo dober za vse poseve. Ako se ozimnim žitom (pšenici, rži, ječmenu) ni dovoljno gnojilo v jeseni, potem se lahko z Nitrofoskalom gnoji zgodaj spomladi. Zitna polja se morejo v tem slučaju prvo pobranati, nato pa trositi gnoj po celi površini. Za krompir se naj gnoji na sledeči način: najvo pred oranjem pobranati, nato trositi Nitrofoskal in ga zaorati do 15 cm globoko. Isti način spravljanja Nitrofoskala v zemljo velja tudi za vse druge poseve. Pravilo bodi: Nitrofoskal v zemljo pred setvijo in sicer, če mogoče ga zaorati do 15 cm globoko. Globeje ni dobro. Za lan takoisto dobro deluje. Travnike moramo takoj, ko niso več prevlažni, dobro pobranati, nato trositi Nitrofoskal in spet branati v povprečni smeri na prvo brananje. — Nitrofoskal čim prej, to je pred setvijo, v zemljo in istega čim boljše zmešati s slojem zemlje, iz katere rastlina črpa potom svojih korenin hrano, je pravilno in da najboljši uspeh.

*

Gostoljubnost.

Starim Slovanom je bila gostoljubnost sveta dolžnost. Sprejeli so popotnika-tujca, mu nudili kruh in sol ter ga s tem vzeli v varstvo kot gosta, kateremu se ni smelo, dokler je bival pri njih, skriviti lasu. Delili so z njim to, kar so imeli, sadeže polja in plen lova.

Običaj, sprejeti gosta s kruhom in soljo, se je ohranil preko stoletij do dandanes. Gostoljubnost so podedovali Slovenci po svojih pradedih. Kar mu da domača gruda, s tem pogosti prijatelja in tujca.

Ne prideš mimo zidanice ali vinskega hrama, da te ne povabijo na kupico vinčka in prigrizek. Na planinah ti postreže prijazna gospodinja z latvico mleka in domačim kruhom.

Januš Golec

Guzaj.

15

Prav gotovo si imel že tudi sam srce za kako žensko in boš dobro razumel, da hčerkin ljubljene ne more vreči njeni lastni materi konopca krog vratu in jo zadržati kot hudodelko. Česar ne bom in ne morem jaz, bodo drugi in ti boš prišel še to spomlad, ki je pred nami, na svoj račun. Stara je poslala že dvakrat dobro rejene vole na sejem v Rogatec in Lemberg, a jih ni mogla prodati. Pogostoma je izjavila, da jih bo postavila sama na sejem v Podčetrtek 17. marca, tjekaj pride dovolj kupcev za rejeno živino iz Hrvaške in od drugod. Ta dan zjutraj bo odgnal vole naš pastir. Gospodinja bo peljal z našim konjem sosed, jaz sem le hlapec, ki je uslužben za delo in ne za kočiranje po svetu. Eden od tvojih naj kupi vole. Pije naj likof z

babnico izven Podčetrška pri »Hrovatu«, kjer zavije ena cesta proti Loki pri Žusmu, tamkaj je itak tvoje lovišče. Kakor veš sam, ženska rada pije in ga bo gotovo potegnila tudi tokrat iz vesolja, da je prodala vole tako dobro. S pijano babnico boste imeli lahek posel, saj voznik bo šlepa bojazljiva, ki bo zadovoljen, da bo odnesel na Rodne zdrave pete.

To je bila na kratko vsebina dolgega Boštetovega pisma. Guzaj je odložil pri Drobnetu nerodno počorgani papir, se zamislil, zopet čital in bil resnega mnjenja, da je opravil in svetoval Franček dobro, dasi je igral v maščevalni zadevi vlogo Pilata. Ni mu zameril, da ne bo pripeljal zlodejeve ženske sam, ker je baš sedaj uvideval, kaj je udano ter zvesto deklisko srce tudi za podivjanega roparja. Frančkov načrt mu je ugaljal, izvršitev je bila malenkost in se bo maščeval poprej, nego je pričakoval. Razmišljanju o vseh podrobnostih osvete bi se bil udal z večjim zanimanjem ter naslado, da ga ne bi motila ljubezen, ki mu je bila sedaj več nego maščevanje. Prise-

**Vsak mesec
Din 13:-**

bo plačal vsak kdor hoče
brati zanimive epise

KARL MAYA

ki bodo za jenen in zimo
izhajali vsak mesec
en veleznanimiv zvezek

po Din 13:-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila,
Maribor, Koroška 3

Lepa in plemenita je gostoljubnost, če se jo prav razume. Vedno in povsod se ravna po načelu: ne premalo ne preveč. Ni lepo biti skop, koristna pa ni prevelika radodarnost. Saj imamo mnogo slučajev, da je prevelika gostoljubnost pognala na boben marsikatero graščino in pogoltnila nepregledna žitna polja in gozdove.

Povabi gosta le ob izrednih prilikah v obsegu, ki ti ga dovoljujejo gmotne razmere.

Sprejmi vsakega prijazno domače, pristrčno, vljudno, spoštljivo, kakor pač to zahteva njegov stan in tvoje razmere do njega. Tudi nepričakovan gost naj bo deležen dobrega sprejema. Vedno mora imeti gospodinja toliko časa, da pozdravi in primerno pogosti prišlega. Zelo neumestno, da skrajno žaljivo in nedostojno je, če gospodinja že v prvem hipu z besedo ali dejanjem da čutiti, da je gost prišel nezaželeno.

Mnogi se ob vsakem neznatnem obisku takoj vznemirjajo, kaj bom dala na mizo, s čim se postavim pred gostom. Samo nobene nervoznosti! Največkrat ni v toliko merodajno kaj, temveč kako daš na mizo. Ozirati se je na osebo.

Predvsem pelji gosta v sobo, da odloži prtljago. Posadi ga na odlično mesto za mizo, poleti — povabi v senčno vrtno utico. Prijazno, nevsiljivo vprašaj od kod, kam in kako in nato postreži s tem, kar imaš in česar je gost potreben. Ne delaj si preglavic. Polič vina ali sadjevca, otrokom skodelico sladkega ali kislega mleka, strd, sadje in domač kruh utešijo žejo in glad, kozarček žganja, lonček kave ali čaja pozimi pregreje premrte ude, in vsakdo se bo rad poslužil, če mu ponudiš najskromnejše prijazno, neprisiljeno, okusno in snažno. Pokramlaj z gostom, če ti je pa čas odmerjen, tega ne prikrivaj. Tvoje vznemirjanje si gost Liora tolmači tako, da ti je ne ljub vsiljivec in najizbranejša pogostitev ne pride do prave veljave. Postreži gostu, povej mu pa odkritosrčno, da te kliče to ali ono neodložljivo delo

in prosi, naj ti oprost. Pameten človek ti tega nikdar ne bo zameril, nasprotno bo uverjen, da ti je bil čeprav kratek čas vendar ljub gost. Kdor bi pa zameril, pokaže neuvidenost in precejšnje lastne osebe.

Ko povabiš goste ob svečanih prilikah za krst, godovanje, kolone ali drugih, premisli dobro, koga povabiš in s čim postrežeš.

Skrbno in pravočasno pripravi vse tako, da najdejo povabljeni v redu pogrnjeno mizo in ne pogrešajo gospodinje ves čas pri mizi. Nič kaj dober utis ne napravi hišna mati, ki vsa zbegana in zaripla teka iz kota v kot, išče po vseh omara potrebnih prt, namizno posodo, jedilni pribor in pomiva v zadnjem trenutku še čaše. Medtem se v kuhinji že kaj pripali, prekipi ali si komunistično navdahnjeni stri-muc prilasti mastno klobaso. Vsem takim mučnim dogodkom se izogneš s skrbno točnostjo.

Ne bilo bi umestno, če postrežeš povabljenega tako pičlo, da se zrcali iz vsake skledice tvoja skopost. Ne pretiravaj pa s preobilnostjo. To je bahavost, ki poseže prekomerno v tvoj žep in vsa hvala devetih far ne zakrpa luknj v tvoji mošnjici. Ali ni to krivica, da morajo potem domači otepati teden za tednom zmesno župo, ker so ljubi sosed, spoštovani botri in prijazni strici prisiljeni pojedli skorajda celega prašiča in popili par veder najboljšega vina, samo da je rešila hiša svojo čast pred opravičenci. Hvala Bogu, da so taki slučaji že dokaj redki, upajmo pa, da izginejo popolnoma. Zapoved zmerčnosti v jedi in pijači ni za postne dni, ampak predvsem za take posebne prilike.

Preydarja gospodinja ve, kako daleč sme iti gostoljubnost. Prijazno bo sprejela vsakega gosta, postregla mirno s tem, kar premore, ali nikdar preko svojih razmer. Iz srca vesel bo vsakdo ljubeznive, zgovorne, a ne vsiljive gospodinje in odšel bo z zavestjo, da je bil in še bo dobrodošel.

Ocvrte miške.

Rabi se: 1 liter pšenične moke, 1 žlica strnjene surovega masla ali masti, 3 velike žlice sladkorne sipe, dobro seklana ali oribana lupina pol limone, 2 jajca, 3 deke kvasa, mleko in sol.

V skodelici mlačnega mleka žvrkljaj kvas, dodaj pol male žličke sladkorja in toliko moke, da nastane redko testo, katero pusti, da vzide na gorkem. Iz malo pogrete moke, mlačnega mleka, sladkorja, jajc in mlačnega raztopljenega masla, soli, limonove lupinice in vshajane kvasa umešaj srednje gosto testo, katerega vtepaj z leseno kuhalnico toliko časa, da je gladko in se loči od kuhavnice. Ko na toplem dobro vzide, odloži s kovinasto, v vrelo mast pomočeno žlico vedno ob steni posode žličnike ter jih spuščaj v vročo mast in sevri počasi zlatorumeno. S stolčnim sladkorjem potrese postavi na mizo.

Jabolčni hren.

Zmešaj nariban hren in naribana kisla jabolka z razredčenim kisom, soli in sladkaj po okusu. Lep bel ostane hren, če najprej pokaplaš hren in jabolka z limonovim sokom.

Če je hren zelo hud, nalij na nariban hren par žlic vode ter ga postavi v skodelico na vročo ploščo štedilnika, da izgubi oster okus. Zavreti ne sme. — Hladnemu dodaj potem potrebno.

Kuhan hren.

Iz moke in masti napravi prav svetlo prežganje, prilij par žlic vode, da se prežganje razpusti. Dodaj nariban hren, zalij z mastno rovejo ali kurjo juho, dodaj malo kisa, sladkorja in soli, kuhaj četrto ure, poskusi ter dodaj po okusu še hren ali drugo, kar morda manjka.

Kisel hren.

Na nariban hren nalij malo kisa, dodaj sladkor, razredči z mlačno govejo juho ali vodo ter soli po potrebi.

Šte naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelijski in razlagi ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodilaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica in mišne zgodbe za deca.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisni ali na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

gel je bil pri nebu in zemlji, bil mu je to prav za prav življenski cilj, bo napravil obračun z ničvrednico, potem se bo držal glede žensk povsem drugega mnenja. Omenjeni maščevalni načrt je razložil ob priliki Mačkovemu Janezu z naročilom, naj se pripravi s par tovariši za 17. marca, voli bodo namreč njihovi. Babnico morajo pripeljati živo na Rudniški vrh, kjer se bo vršila sodba in nje izvršitev v njegovi osebni navzočnosti.

Od izdaje ravnokar omenjenega povelja do njega izvršitve so pretekli tedni in meseci. Poglavar je še nadziral kake manjše tatvine ter rope, sicer so mu bili glavno — da, vse — obiski ter kramljanja v tiho mirnem mlinu ob žuboreči Bistrici. Dasiravno se Guzaj za naročilo večkrat na videz niti zmenil ni, pozabil ni nanj, preklicaval ni rad svojih besed in tega so se zavedali njegovi tovariši.

Mačkov Janez je bil pred meseci določenega dne pripravljen s svojo kompanijo brez posebnih ponovnih obvestil. Ko je pričela živinska

kupčija na dan 17. marca v Podčetrtku, so bili tolovaji tolikanj čuječi, da so že čakali na Klakočarčin prihod. Njeni voli s pastirjem so bili na sejmišču med pitano živino. Par mesarjev je uprašalo fanta za ceno, ki jim je bila znatno previsoka in so se le smejali cenitvi. Med številnimi sejmskimi posetniki bahave Rodničanke ni bilo mogoče zgrešiti, ako se je kedo le količ kaj držal njenega opisa. Še le krog pol desete ure predpoldne je pridrdral njen koleselj navzdol po trgu po stari strmi cesti pod gradom. Na enouprenem vozu je sedela zadaj debelušasta, na pol gosposka mamca, da so se nagibali vzmeti pod njeno težo sem ter tja. Kočiral je suhljat možiček skrivljenih nog in že bolj v letih. Kot očividno stara znanka je pustila izpreči na dvorišču Nikole Staroveškega v spodnjem trgu, ki je bogati teti postregel takoj s predjužnikom ter pijačo. Po temeljiti okrepitvi je odracala proti sejmišču, ki je skoro ob Sotli na koncu trga. Ob obeh straneh ceste so bili kramarji, lončarji in prodajalci vsakofake suhe

Grebenčki na goveji juhi.

Vgneti in razvaljaj testo kakor za rezance. Nato pripravi sledeči nadev: Kos kuhane govedine ali ostanke pečenke sesekljaj z nožem na deski prav drobno. Na vročo mast vrži malo fino seklane čebule in zelenega peteršiljčka ter seklano meso. Prepraži vse skupaj par minut, shladi, dodaj 1 do 2 jajčka, malo popra in potrebno sol ter dobro premešaj. Razvaljeno testo razreži na 3 do 4 prste široke trake. Na sredino vsakega traka daj v razdalji 3 do 4 prstov male kupčke nadeva. Krog vsakega kupčka potegni s prstom ali čopičem, katerega si pomočila v raztepen jajčni beljak, krog. Nato pregani testni trak po dolgem tako, da pride rob na rob. Pritisni testo s prstom v polukrogu kupčkov. Izreži te polkroge s kolesčkom za testo ali z nožem ter jih zakuhaj v vrelo govejo juho. Odpadle testne koščke zreži na male krpice, posuši in porabi prihodnji dan.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v četrtek dne 2. aprila so pripeljali špeharji na 28 vozeh 52 komadov zaklanih svinj, 1 voz krompirja in 3 sena. Svinjsko meso je bilo po 10 do 26 Din, špeh 13 do 15, krompir 0.75 do 1.50 seno 90 do 100. Pšenica 1.75 do 2, ječmen 1.50, oves 1.25 do 1.50, koruza 1.50, ajda 1.50, ajdovo pšeno 4 do 4.50, proso 2.75, fižol 2 do 2.50, kokoš 30 do 45, piščanci 30 do 80, puran 60 do 100, kozlič 90 do 100. Čebula 2.50 do 3, česen 18 do 200, zelje glava 3 do 5, kislo zelje 4 do 5, kislja repa 2, jabolka 6 do 12, suhe slive 10 do 12. Mleko 2 do 3, smetana 12, surovo maslo 36 do 4000. Jajca 0.75 do 1, med 12 do 20.

Mariborski živalski sejem dne 31. III. 1931. Prignanih je bilo 9 konj, 12 bikov, 106 volov, 170 krav in 20 telet, skupaj 317 komadov. Povprečne cene za različne živalčke vrste na sejmu so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 7.50 do 8 Din, poldebili voli od 6 do 6.50 D. plemenski voli od 4.50 do 5.50 Din, biki za klanje od 4 do 5 Din, klavne krave debele od 4.25 do 6.50 Din, krave za klobasarje od 2 do

3 Din, mlada živina od 6 do 7.50 Din, teleta od 9 do 11 Din. Prodanih je bilo 152 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 14 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od 18 do 20 Din, volovsko meso II. vrste od 14 do 16 Din, meso od bikov, krav in telc od 10 do 12 Din, telečje meso I. vrste od 22 do 35 Din, telečje meso II. vrste od 12 do 20 Din, svinjsko meso sveže od 14 do 25 Din.

*

Črni princ.

V umobolnici v italijanskem mestu Ankona je umrl zadnje dni v visoki starosti in od vseh pozabljen Henrik Noel.

Kedo je bila imenovana osebnost? Znani raziskovalec Afrike in zdravnik Gerhard Rohlfs se je lotil leta 1866 eks pedicije proti Bornu v afriškem Sudanu. Na potovanju se je zavzel za bolanega domačina. Ker je odklonil nagrado za zdravljenje, je prejel v darilo kot odškodnino od trgovca s sužnji lepega, a popolnoma izstradanega zamorca iz Sudana, katerega je pripeljal s seboj v Berlinu je vzbudil zdravnikovi črni sluga dopadenje vladarskega para. — Raziskovalec je odstopil zamorca brez vsega vladarju. Na dvoru so prekrstili Abela el Tarady v Henrika Noela. — Vzgojili so ga na stroške dvora in ga razvadili na vse mogoče načine kot sudanskega princa. Zamorec pa ni izpolnil vladarjevih nad ne glede napredovanja kot oficir in tudi ne v družabnem življenju. Vedno je hodil najlepše oblečen, posedal je dovolj denarja in se je udajal razsipnemu življenju, ki je postalo kmalu spodtikljivo. Delal je škandale, da so ga morali krog l. 1870 poslati v Egipt.

Javnost je nato pričela govoriti o Henriku Noelu, ko mu je bilo naročeno, da naj spremlja zdravnika in prvega svojega gospodarja Rohlfsa k sultanu v Wadai. Že pred odpotovanjem na otoku Malta je moral Rohlfs ugotoviti, da bolega njegov nekdanji zamor-

ski gojenec na nepopisni domišljavosti. Od tedaj ga je napotil berlinski dvor v umobolnico v Ankono in je skrbel tamkaj zanj.

Zamorec je popolnoma vbvladal — nemščino, francoščino, italijansčino in arabščino.

Tako se glasi v kratkih obrisih romana zamorca, katerega je osvobodil slučaj suženjskih verig, dokler ga ni dovedel do stopnic proti prestolu in slednjič ga je le potisnil za zidovje — umobolnice, kjer je preživel pol stoletja.

*

Limbuš pri Mariboru. Po komaj 40letni starosti življenja je legel po dolgem, mukepolnem trpljenju, katero je vdan v božjo voljo z največjo potrpežljivostjo prenašal, v hladnem grobu Franc Tarkuš, železničar v pokoju. Bolezen, kostna jetika, ga je spravila v mnogo prezgodnji grob. Bil je blaga in dobra krščanska duša. Prisrčno je ljubil svojo ženo in dva otročiča, za katere je dal vse, magari tudi svojo srčno kri. V svojih mladih letih je dalje časa služboval v limbuškem župnišču in poleg župnišča je tudi v zadnjem času stanujoč zatisnil svoje trudne oči. Počivaj v miru dragi Franc in večna luč naj ti svetli!

Limbuš pri Mariboru. Po več kot triletni, mukepolni bolezni in trpljenju, katero je z največjo potrpežljivostjo in vdanostjo v božjo voljo prenašala, je dne 18. marca ob treh popoldne mirno v Gospodu zaspala blaga mamičica gospa Kunigunda Šumandi, posestnica v Limbušu. Bila je vdova več kot 18 let in je dosegla starost 69 let. Zapustila je sina in tri hčerke, od katerih je ena (Antonija) učiteljica v Vučjigomili v Slovenski krajini. Pokojnica je bila zelo blaga in nadvse dobra žena. Ko so za časa svetovne vojske nesrečni primorski begunci, ki so morali zapustiti svojo ljubljeno domovino, tavalji po svetu kot izgubljene ovce, je prišla k njej tudi taka nesrečna

robe, katero rabita Štajerc ter Hrvat pri gospodarstvu in gospodinjstvu. Klakočerca je nakupila precej glinaste posode, kuhelj, lesenih krožnikov, rešet ter dve rodoseji. Še le po opravljenih postranskih poslih se je spustila z voznikom na sejmišče ter poiskala pastirja z neprodanimi volli. Gonjač je omenil povpraševanja mesarjev ter njih obnašanje, ko so zvedeli za ceno. Gospodinja je bila mnjenja, da bo tokrat oddala živino, četudi bo treba najbrž znatno popustiti. Ni se še prav ozrla po okolici, kjer so bili privezani njeni voli, ko jo je uprašal postaven možakar, za koliko je blago naprodaj. Po temeljitnem ogledu od vseh strani še na zobe, po otipavanju glede debelosti je pričelo živahno barantanje z običajnim kričanjem ter z zbijanjem cenitve navzdol. Ko je kupec z dvema mešetarjema ogorčen radi pretirane cene in nepopravljivosti lastnice odšel dvakrat, je prišlo v tretje do kupčije z odštetjem denarja in z izgovorom likofa že bolj pozno popoldne pri Hrovatu ob omenjenem križišču cest. Voli so bili

kupljeni kot klavna živina za Šmarje pri Jelšah. Pastir jih je moral gnati še do Hrovata in počakati tamkaj na likof in na napitnino.

Klakočerca je bila vesela, da se je iznebila blaga. Kosila je pri Staroveškem in še imela popoldne dovolj nakupovanja pri usnarju, klobučarju in v apoteki. Je že bilo pozno popoldne, ko se je zibal njen koleselj zopet navzgor po cesti, po vrhu pod gradom mimo »štoka«, nekdanjih grajskih žitnic in naravnost navzdol baš pri Hrovatu na cestno križišče na likof. Kupec z mešetarji je že čakal. Pastir je prejel napitnino in vole je odtiral drugi. Likof na srečo je moral biti izdaten, ker so bili voli plačani dobro in je to uvidela Klakočerca na tistem ter sama pri sebi. Ni se upirala plačevanju za jed ter pijačo. Pivci krog koleslja so bili tako zabavni, da se jej ni mudilo prav nič proti domu, akoravno je silil voznik na odhod radi teme in nevarne vožnje po samotni cesti pod Sv. Petrom na Medvedovem selu. Klakočerca je plačevala vesela družba je bila ter zbijala šale, da je šlo

Mostin, mostova esenca za napravo zdrave domače pijače se dobi v drogeriji Kač-Wolfram, Maribor, Slovenska ulica. 379

Cepljene vinske trte nudi I. trsničarska družba v Sloveniji, pošta Juršinci pri Ptuj, žel. postaja Mošakajnci. Trte so vskladiščene pri načelniku Jan. Šegula v Hlaponcih, kjer se tudi dobijo sadna drevesa, posebno bobovec. Za trte zahtevajte cenik, ki je brezplačno na razpolago. Kratek naslov za pismo: Trsničarska družba, p. Juršinci 303

Inserirate!

družina. Z vso njej prirojeno dobrohotnostjo je sprejela te nesrečneže pod svojo streho in jim bila ves čas njihovega pregnanstva v vsa kem oziru kot prava mati. Velikostna je bila njena zadnja pot na domače limbuško pokopališče. V vznesenih besedah se je poslovil od rajne mamice Kunigunde domači župnik vlč. g. Andrej Bračič, povdarjajoč pred vsem njeno usmiljeno srce za vsakogar, zlasti še za uboge, kateri jo bodo težko pogrešali. Limbuški cerkveni pevski zbor pa se je od blagopokojne pred domačo hišo in pri odprtem grobu poslovil z dvema v srce segajočima žalostinkama. Počivaj v miru, hlaga mamica, in večna luč naj ti svetli!

Sv. Barbara pri Mariboru. Kako tužno in v srce segajoče se je oglasil vaški zvon g. Korosca dne 21. marca, a že čez dobre pol ure domači farni zvonovi, ki so tako v srce segajoče in miho doneli skozi tri dni, ker so peli zadnjo pesem svojemu ljubemu botru Janezu Stuber, posestniku v Veliki Zimici. Kako je bil rajni priljubljen med ljudmi, je pričala ogromna množica ljudstva, ki ga je spremljala na zadnji poti. Ko se je od njega ob odprtem grobu v imenu zvonov in cerkve z vzvišenimi besedami poslovil domači gospod župnik, v imenu sorodnikov pa bratranec Ivan Stuber iz Viniške gore, in ob zvokih glasov pesmi »Vigred se nam povrne«, katero je zapel pevski zbor od Sv. Martina na domu in ob gomili, ni ostalo menda nobeno oko brez solz. Rajni je bil večletni naročnik »Slovenskega Gospodarja« in prijatelj dobrih katoliških listov, vzoren oče in mož, pa tudi dober gospodar, kar nam pričajo njegova lepo urejena poslopja in celo gospodarstvo. Zapuščal nas, dragi Janez, v najlepši dobi življenja, v starosti komaj 38 let. Ves napor zdravniške vede ti je bil brezuspešen. Nihče menda ni slutil, da te bo tednevna bolezen tako hitro iztrgala iz sredine tvoje žene in šesterih nepreskrbljenih otrok. Za vse storjene dobrote tvojim dragim naj ti poplača ljubi Bog! Boji ti zemljica lahka! Med gosti na sedmini se je nabralo na vzpodbudo sorodnikov za novo bogoslovje v Mariboru 100 Din in za katoliške misijone Din 71.25. Vsem darovalcem iskreni Bog plačaji!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Letošnje zimo se je smrt precej pridno oglašala v naši župniji. V dobrih treh mesecih sta se od nas po-

slovili dve sestri kmetici Jozefa Berič in Marija Zemljič in njih brat Franc Špindler, posestnik v Obratu, ki smo ga pokopali dne 6. marca. Dne 26. februarja pa se je smrtno ponesrečil kmetski sin Alojzij Valner na Štavnici. Večkrat ga je napadla božjast. Ta dan je šel na gnojšče. Tam je vsled padavice omahnil v gnojnico in se zadušil. Našli so ga z glavo v gnojnici. Kadar je prejšnji dan več pil, ga je drugi dan napadla padavica, tako tudi tokrat. Neki oče-pijanec je dal enoletnemu otroku mesto mleka šmarnice in je bil otrok zvečer mrtev. Pa še nekateri žalujejo za šmarnico! Država pa naj gre na roko ljudem, da na mesto šmarnice zasadijo amerikanca, v neugodnih legah pa izabelo ali pa sadno drevje. — Dne 15. marca smo pokopali dobro mamico Ivano Kralj, ženo predsednika Čebelarke podružnice Tomaža Kralja v Ilovi. Dala je življenje 12 otrokom, od katerih je še 8 pri življenju. Zvesto družbenico Marijino smo pokopali ob veliki udeležbi ljudstva. Naj v miru počiva! — Rodbin z istočasno 9 živimi otroci je v naši župniji 16, ki bodo oproščene vsega davka. — Naši rekruti se pridno udeležujejo rekrutnega tečaja, ki ga vodi bivši vojak Mihael Žizek.

Sv. Jurij v Slov. gor. Na velikonočno sredo smo položili k večnemu počitku v cvetu mladosti preminulega obče spoštovanega veleposesnika Rudolfa Ropa. Pogreba se je udeležilo ljudstvo iz domače in sosednjih župnij v velikem številu, kar je bilo dovolj dokaza za občo priljubljenost, ki jo je pokojnik užival pri domačih in sosednjih občanah. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega Gospodarja«, vaskozil goreč, vzoren in vzgleden krščanski mož, ki je to svoje prepričanje tudi javno očitaval. Zapušča globoko užaloščeno vdovo, in štiri nepreskrbljene otroke. Dober si bil svojem, dragi Rudolf, in vsem svojim poslom in delavcem. Sedaj boš deležen večnega plačila pri Vsemogočnem. Na svidenje onstran groba! Na sedmini se je nabralo za novo bogoslovje 210 Din.

Sv. Anton v Slov. gor. Imamo par novic. Ne posebno lepih, vendar naj jih izve širja javnost: Tukaj se večkrat pojavi lisica, ki bo pa najbrže moškega spola, torej lisjak. Ima to posebnost, da hodi samo po dveh nogah. Je jako zvita stvar. Vtihotapi se v hlev, če je še tako močno zaprt. Tako se je nedavno prikla-

tila v hlev nekega posestnika ter odnesla največje kokoške. Samo petelin je imel srečo, da je ušel. Drugi dan so ga našli zunaj na cesti napol mrtvega. Torej, lovci, pozor! To plemo se mora na vsak način iztrahiti iz našega kraja. Pred kratkim je obiskal neki nepoštenjakovič naše pokopališče ter odnesel Kristusovo podobo z nekega križa. Grdobija brez primerel!

Sterjanci pri Sv. Lenartu. Ker se že skoraj celo leto nismo oglašili v našem rednem učitelju »Slovenskem gospodarju«, v prvih vrstah moramo poročati, da smo imeli pri nas takozvano tridnevno. Prav vredno smo prejemali sv. zakramente in poslušali krščanski nauk. Ženili smo se letošnjo zimo zelo malo. Vsak se toži, da ni denarnih sredstev, zato pa tudi ni bilo kandidatov, da bi naše rožice tu pa tam začeli trgati, bomo pač še čakali jeseni in prihodnje zime, mogoče se nam sedanja kriza malo zboljša.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Materi zemlji smo izročili blago mater Gero Štebih. Bila je zelo vzgledna mati krščanskih družin. Nikdar ni imela z nikomur sovraštva. Ravno sedaj je minilo leto, kar smo pokopali njenega moža Franca Štebih.

Sv. Urban pri Pljuju. Položili smo k večnemu počitku Alojza Školiber, posestnika v Svetincih. Mnogobrojna udeležba pri pogrebu je pričala, kako so ga sosedje spoštovali. Bil je res fant kot se spodobi, že v letih, je skrbno vodil svoje gospodarstvo s sestrami, ki ga bodo bridko pogrešale. Kot dolgoleten naročnik »Slovenskega Gospodarja« je tudi povsod se kazal vestnega kristjana, ki mu je bilo versko življenje srčna potreba. V spomin na njegovo živo vero so nabrali na sedmini gostje 100 Din za dijaško semenišče v Mariboru. — Počivaj v miru!

Sv. Bolhenk pri Središču ob Dravi. Župan največje naše občine Kog g. Anton Borko je bil od Nj. Vel. kralja odlikovan z zlato kolajno za zasluge. Odlikovanec je eden izmed tistih, o katerem se lahko reče, da nima nobenih neprijateljev, to pa radi svojega tihega, a vendar odločno katoliškega in slovenskega značaja. Vsakdo lahko razume, kaj to pomeni, če kdo že skoroda 35 let županuje veliki občini, ki ima zelo mnogo revežev. Župan A. Borko spada med tiste stare slovenske korenine, katerih v dolednem času ne bo več.

Naročite za fante, ki se odpravljajo k vojakom, knjižico:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudačo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din. Po pošti 1 Din več.

Starši, botri in zlasti ve botrice! Vaš fant bo tiste dinarje, ki si jih je s težavo prihranil, pri vojakih najno potreboval in si ne zamore kupiti molitvenika. Kupite mu ga vi ter ga mu podarite kot pobožen spomin, ki naj ga obvaruje v tujini vsega hudega! — Tako se vam priporoča:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

proti enajsti uri v noč, ko so bili pri gorkem čaju. Kakega tolovajskega napada se med potjo ni bilo bati, saj je povabila na voz do Cigana v Mestinju kupca in še enega njegovih spremljevalcev. Slednjič se je veselo zadovoljna družba le zbasala na koleselj in konj je komaj premaknil voz radi teže. Dirjati je pričel, ko so bili čez most preko Mestinskega potoka in krenili v smeri proti Pristavi. Klakočerca si še ni niti prav udobno razložila svojih udov po koleslju, ko jo je zagrabil kupec za vrat ter jo lopnil s pestjo po desnem sencu, da se jej je posvetilo v temni noči pred očmi, kakor bi bil švignil blisk. Zacingljalo jej je po ušesih, zašumelo po glavi in njena zavest je zatonila za nekaj časa. V trenutkih, ko si je dal kupec opravka z obilno žensko, je treščil spredaj mešetar voznika po glavi ter ga pognal s kozla v obcestni jarek, da reva švajdrava niti jeknil ni. V trenutku je bil obrnjen voz in nazaj mimo Hrovata, od tamkaj na desno po na pol cesti proti Loki pod Žusmom. Po ubogem konju je padal jermenov žegen, da

je tekel preplašen na vso moč, saj je bilo že pozno in še dolga pot na kraj nočne sodbe na Rudniškem vrhu. Ko so bili izven vasi Spodnje Tinsko ob Tinskem potoku, so se oglašili iz gozda preko vode na cesto rezki žvižgi, na katere sta odgovorila oba tolovaja. Voz se je ustavil. Temne postave so skočile preko vode in dvignile še vedno onesveščeno žrtev s koleslja. Novi voznik je odropotal s kolesljem naprej, Mačkov Janez je velel z žensko k potoku, da jej vrnejo z zmakanjem zavest, kedo bo neki nosil tako težko kobilo po temnih gozdnih stezah na visoki Rudniški vrh. Že koj po prvem omočenju glave je odprla Klakočerca na široko oči. Pri pogledu na strašne tolovajske obraze je hotela krikniti na pomoč, a jej je zavrla glas moška šaka z zagotovitvijo, da bo po njej, ako ne uboga natančno, kar jej bo zapovedano. Kaj bi jej pač bilo tudi koristilo še tako krčevito vikanje, ko je bila v krogu sedmih človeških pošasti, ki sigurno niso bile nikdar vajene, ceniti dragocenosti človeškega življenja.